

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

กระจายศูนย์โรคตา

นี่คุณเข่าขึ้น เอ้า มันต้องชี้ชี้ มันผิดแปลกจากโลกเขาก็ต้องชี้บ้างชี้จะว่าไง นี่มันก็ไปเกี่ยวข้องกับอยุธยา พวกอยุธยามา โถ เต็มศาลาเลยนะ แล้วมาอะไรล่ะเราว่าง มีธุระอะไร ๆ บ้างเห็นมามากมาย ถาม ว่ามาจากอยุธยา ก็คันรถไม่ทราบแต่แน่นหมดเลย ว่าอยากมาเห็นหน้าเห็นตาหลวงตา ได้ยินแต่ชื่อแต่เสียง เห็นออกในทีวีทุกวัน ๆ แล้วยังไม่ถึงใจ เลยต้องยกขบวนกันมา ว่างั้นนะ มาดูแล้วเป็นยังงีละ ขณะดูอยู่เวลานี้เป็นยังงี ขณะดูอยู่เวลานี้เรียบ ๆ แล้วในทีวีเป็นงี โอ้ย ดูเดือดมาก เขาวานะ ดูในทีวีนี่ดูเดือดมาก เวลามาดูตัวจริงเป็นยังงีละ เห็นเรียบ ๆ ว่างั้น ก็ทางนี้ยังไม่ได้ยกครูยังไม่ได้ขึ้นต่อยก็ต้องเรียบ ๆ ละซี

จากนั้นไปแล้วก็เริ่มธรรมะละที่นี้ พอเริ่มธรรมะก็เต็มเหนี่ยวเลยละ พอเทศน์จบลงแล้ว เป็นยังงีที่นี้ ดูในทีวีกับดูเวลานี้เรียบ ๆ ดูในทีวีผาดโผนโน่น แล้วที่นี้เป็นยังงี เวลานั้นกับดูทีวีเป็นยังงี โอ้ย ทางนี้เก่งกว่านั้น ทางนั้นสู้ไม่ได้เลย นั่นเห็นไหมล่ะ จากนั้นคนนั้นขึ้น ๆ ตกลงคุณเข่าขึ้นแบบนี้ละ เรื่องมันมาสัมผัสกัน คนนี้คุณเข่าคนนั้นไม่เห็นก็ลุกขึ้นยืนหมดเลยเต็มศาลา ทีแรกนั่งอยู่ จากนั้นคุณเข่าขึ้น คนหลังไม่เห็นก็ยืนขึ้น เลยเต็มศาลายืนไปหมดเลย พวกอยุธยามาตอนที่กำลังช่วยชาติอยู่นั้น เขาอยากเห็น เวลาออกทีวีรู้สึกผาดโผนโจนทะยาน นำดูน่าชมน่าอะไร เป็นไปในทางผลบวก นั่นละ ถึงจะผาดโผนก็เป็นผลบวก แล้วมาดูที่นี้เป็นยังงี เห็นเรียบ ๆ ทางนี้ก็กระหึ่มเออ เรียบ ๆ แล้วคอยดูนะ ก็ยังไม่ได้ขึ้นเวทีไปต่อยตะเตี้ยเขาก็จับใส่คุกซีไซ้ใหม่ มันต้องขึ้นเวทีแล้วคอยเอา พอขึ้นเวทีแล้วเป็นยังงี โอ้ย ทีวีสู้ไม่ได้ เน้นเห็นไหมล่ะ

(หลวงพ่อลาละคะ) อะไรอีก (หนูไปละ) จะไปอยู่อยุธยาหรือนั่นนะ มาจากไหนล่ะ (กรุงเทพคะ) กรุงเทพกับอยุธยามันห่างไกลกัน ไปเรอะ เออ ไป ๆ ดูท่ามัดไว้ไม่อยู่ แล้วเราก็เลยบอก เอา ไป ๆ มัดไว้ไม่อยู่ มันหากมีตลกอยู่นั้นละ มัดไว้ไม่อยู่ ทำงีไม่อยู่ จับทางดึงไว้ไม่อยู่ก็ตบกัน เอา ไป ก็อย่างนั้นซี อยุธยาเป็นอย่างที่แท้จริง ๆ คนมาไม่ทราบว่กัคันรถ คนเต็มเลย เขาบอกว่าตั้งหน้าตั้งตาอยากจะมาดูตัวจริง เห็นแต่ในทีวีรู้สึกผาดโผนโจนทะยาน แล้วก็นำดูน่าชมน่าอัศจรรย์ เขาไม่ได้บอกว่าเป็นผลลบนะ เป็นผลบวก ดูแล้วไม่ถึงใจจึงอยากมาดูตัวจริงเป็นยังงี แล้วเป็นยังงีดูตัวจริงแล้ว เห็นเรียบ ๆ เรากระหึ่มอยู่ คอยดูนะ พอขึ้นเวทีลงมาแล้ว โอ้ย อันนั้นสู้ไม่ได้ นั่นเห็นไหม

ที่วีนั้นคงอยู่กระมัง ออกเมื่อไรก็ได้ที่ออกตอนช่วยชาตินะ จะออกเมื่อไรก็ได้ หรือว่าไง เขามีฟิล์มอยู่ไม่ใช่หรอ เขามีอะไรติดไว้ไม่ใช่หรอออกเมื่อไรก็ได้ นี่หลวงตา ตายไปแล้วยังจะออกที่วีนุ๋นนะ ตายไปแล้วทางนี้ยังจะออกที่วีนุ๋นให้โลกเขาได้อยู่

(ปัจจัยถวายสร้างเจดีย์วัดอโศฯ ครับ) แยกไปเลยวัดอโศฯ วัดอโศฯนี้ก็อยู่ใน ภาระของเรารู้มั่งทั้งหมดนะ เพราะฉะนั้นมาทางนี้ปั๊บ ว่าวัดอโศฯ จึงแยกกันทีๆ เพราะ อยู่ในหัวอกของเราอยู่แล้ว บอกท่านทองอย่างเด็ดขาดเลย บอกว่าเจดีย์นี้ท่านอย่าให้ งานหยุดชะงักนะ เอาๆ ทำไปเลย เป็นตายผมจะรับรองเอง นี่เพราะความเคารพในครู บาดอาจารย์ทั้งหลายที่เป็นเพชรน้ำหนึ่งๆ ที่จะถูกอาราธนามาประดิษฐานอยู่ที่นั่น เพราะ ฉะนั้นเราจึงบอกท่านอย่าให้หยุดชะงัก เอา ขาดเหลือเท่าไรผมจะเป็นผู้รู้มั่งทีเดียว แหละ ว่างั้น เพราะฉะนั้นงานนี้จึงหยุดไม่ได้ ต่อเลย เงินจะขาดจะเหลืออะไรอย่ามา สนใจ เองงานให้สำเร็จ นี่ก็อยู่ในหัวอกของเรา

ลำพังท่านทององค์เดียวไม่ไหว ตาย นี่เราก็คิดไว้เรียบร้อยแล้ว เวลาทำอันนี้ สำเร็จแล้ว จะอาราธนาพระธาตุของครูบาอาจารย์ที่เป็นเพชรน้ำหนึ่งๆ เข้ามารวมอยู่ใน เจดีย์วัดอโศกอาราม เพราะฉะนั้นจึงบอกให้ท่านทองเอาให้เข้มข้นทุกอย่าง ทำให้ดีให้สม เกียรติของท่าน ครูบาอาจารย์ที่เป็นเพชรน้ำหนึ่งหาได้ที่ไหน คราวนี้จะให้ครูบาอาจารย์ ที่เป็นเพชรน้ำหนึ่งๆ เช่นเดียวกับครั้งพุทธกาลมาประดิษฐานอยู่ในเจดีย์หลังนี้ ให้พี นื่องชาวไทยเราได้กราบไหว้บูชาเพชรน้ำหนึ่งในสมัยปัจจุบัน เพราะฉะนั้นจึงให้เร่งเรื่อง งาน ไม่ให้หยุด

เรียกว่าอันนั้นเรารู้มั่ง ที่ไหนก็รู้มั่งตลอดนะเรา เราเทศน์ที่พูดเรื่องธรรม เรื่อง ธรรมสวดๆ ร้อนๆ สดๆ ร้อนๆ อยู่ในหัวใจนะ ถึงเรียกว่า อกาลิโกๆ หมายถึงไปหา หัวใจที่ทรงธรรม ผู้ปฏิบัติธรรมทั้งหลายแล้วธรรมทั้งหลายจะเข้าสู่หัวใจ หัวใจนี้จะเป็น อกาลิโก ทรงผลอรรถธรรมทั้งหลาย มรรคผลนิพพานเต็มหัวใจ อยู่ที่ตรงนั้นะ

เรายังจะตายเท่าไร จิตใจไม่ได้เป็นอย่างนั้นนะ ไม่เป็นเหมือนสภาพร่างกาย มันยังเข้มข้นด้วยความเมตตาโลกนะ ท่านทั้งหลายยังจะมาหาว่าหลวงตานี้พูดโง่พูด อวดอยู่หรือ จนตรอกตายจมนะจะว่าไม่บอก คำพูดทั้งหมดนี้เรารู้ขึ้นมาะ เราไม่ได้ ขี้ข้ายให้ลุ่มจมนะ เราทำด้วยความเมตตาล้วนๆ ดิ้นมาเท่าไร เฉพาะอย่างยิ่ง ๗ ปีนี้ แล้วที่ออกช่วยชาติ เราเอาอะไรติดมือเรา เราไม่มีเราบอกอย่างนั้นเลย เพราะฉะนั้นคำ พุดเหล่านี้จะเป็นคำพูดโกหกแม้เม็ดหินเม็ดทรายไปไม่ได้เลย ไม่มี มีแต่คำพูดที่เต็มไปด้วย ความสัตย์ความจริง หรือเต็มไปด้วยเมตตาออกช่วยโลกทั้งนั้น เราก็ช่วยเติมกำลัง ความสามารถของเราทุกแห่งทุกมุม

งานใดก็ตาม เช่นอย่างงานวัดป่าบ้านตาดนี้เป็นงานอุ้มชาตินะ ไม่ว่าจะอะไรๆ คราวที่แล้วนี้เมื่อวันที่ ๑๒ นี้ก็ได้ทองคำตั้ง ๘ กิโล ๑๑ บาทในวันนั้นวันเดียว นั่นเห็นไหม นี้ก็เข้าสู่คลังหลวง สมบัติเงินทองนี้ก็ออกช่วยชาติบ้านเมืองอยู่นี่นะ งานนี้เป็นงานอุ้มชาติ สำหรับวัดป่าบ้านตาดพูดได้ร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ไม่เอาอะไรสำหรับวัดนี้นะ เพียงพอทุกอย่าง พี่น้องทั้งหลายศรัทธาญาติโยมเอามาถวายบิณฑบาตวันหนึ่งๆ ฉันทให้ตายก็ตายได้พระวัดนี้นะ อดอยากที่ไหน

ผู้ขาดแคลนขาดมากขนาดไหน ดูให้กว้างขวางซิ ถ้าดูด้วยความเมตตาฉันจะดูกว้างขวาง ถ้าดูด้วยอำนาจของกิเลสความเห็นแก่ตัว จะดูแต่พุงของตัวเองเท่านั้นแหละ ถ้าดูด้วยความเป็นธรรมจะกระจ่างออกไปข้างนอก เห็นทั่วถึงไปหมด เฉลี่ยถึงกันหมด เรียกว่าธรรม เป็นอย่างนั้น ถ้ากิเลสแล้วก้วนเข้ามาๆ พุงแตกยังก้วนเข้ามา ไหลออกข้างนอกยังก้วนเข้ามา ไหลออกข้างนอก ไม่ถอยนะอำนาจของความโลภนี่ เป็นอย่างนั้นละ นี้กิเลสคือความโลภ ธรรมคือความเมตตาและเสียสละ มีแต่เสียสละๆ

เราพูดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เราช่วยโลกมาแทบเป็นแทบตาย เราไม่เคยมีอะไรในความหวังของเราว่าติดนิคหนึ่งเม็ดหินเม็ดทรายเราไม่มี เราพอใจทุกอย่างแล้วที่ช่วยโลกนี้ ว่าฉันนะ สำหรับเราเราพูดจริงๆ เราพอทุกอย่าง พอก็บอกว่าพอ เพราะฉะนั้นธรรมนี้จึงสดๆ ร้อนๆ เวลาพูดออกมาจึงเข้มข้นตลอดเวลา คำว่าเข้มข้นไม่ใช่กิริยาของกิเลส เป็นกิริยาของธรรมทั้งนั้นดันออกมาๆ เป็นธรรม เหมือนจะกัดจะฉีก เป็นเหมือนฟ้าร้องบนอากาศเปรี้ยงๆ เขาผู้ที่เขาเคยกับฟ้ากับฝนมาแล้ว โห นี่ฟ้าร้องแล้ว หาของมารองๆ รอน้ำเข้าใจใหม่ นี่เปรี้ยงออกมามีแต่เสียงอรรถเสียงธรรมทั้งนั้น

เราไม่มีเสียงกิเลสเราพูดตรงๆ กิริยาของเราทั้งหมดที่เคลื่อนไหวไปมานี้เป็นไปด้วยความเมตตาล้วนๆ ไม่มีสิ่งที่เป็นพิษเป็นภัยที่จะไปเปราะเปื้อนโลกให้ได้รับความเดือดร้อนเพราะเรา เราพูดจริงๆ กิริยาท่าทางทุกอย่างที่แสดงออกไม่ว่ามันนวลอ่อนหวานไพเราะเพราะเพราะพริ้งหรือดุเดือดขนาดไหน เป็นเรื่องธรรมทั้งนั้นที่จะใช้ตามกาลเวลาสถานที่และเหตุการณ์นั้นๆ ที่ควรจะหนักจะเบาต่างกันเท่านั้นเอง เป็นธรรมทั้งหมดที่ออก เราช่วยโลกเราช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย

ขอให้พี่น้องทั้งหลายตั้งอกตั้งใจนะ ธรรมพระพุทธานี้สดๆ ร้อนๆ ขอให้ค่อยๆ เชี่ยขึ้นมาจะเข้าสู่ใจทุกคนแหละ อย่างอนใจ ให้กิเลสตัณห์มันควบคุมเอาไว้นมิตตัว มองหาไม่เห็น ก้วนเข้ามาๆ พุงแตก ไหลออกไปนี่ยังก้วนเข้ามา ไหลออก นั่นกิเลสเห็นไหม ธรรมว่าพอ เห็นไหมละ ธรรมมีพอเป็นลำดับลำดับ ตั้งแต่ชั้นสมณะสมาธิพอๆ วิปัสสนาก็ชัดเจนกระทั่งกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วพอ ธรรมมีพอเป็นลำดับลำดับ

กิเลสไม่มีคำว่าพอ มีแต่ได้เท่าไรถึงไหนถึงกันเอาเลย ตายก็ตายขอให้ได้ก็พอ ป่าช้าไม่สนใจกับมันขอให้ได้พอ นี่คือกิเลส

โลกถ้าไม่มองดูความตายบ้างแล้ว โลกจะตายไปด้วยความล่มจมอย่างนี้นะ ใครจะเป็นขนาดไหนก็ตามเถอะ ถ้าไม่มีธรรมในใจแล้วสร้างความจมไว้ให้ตนตลอดเวลา ถ้ามีธรรมในใจแม้ทุกตะเข้ญใจก็สว่างามอยู่ภายในใจ ตัวนี้ตัวจะพาไปนะ สมบัติเงินทองข้าวของไม่ได้พาไป เราอาศัยเขาชั่วคราวช่วงเวลาเท่านั้น ถึงเวลาแล้วเขาไม่พรากเรากี่พราก เขาไม่จากเรากี่จาก แดกกระจัดกระจายจากกันไป เป็นอย่างนั้นนะ แต่เรื่องความต้งามของเรานี้ไม่แตก ติดปั๊บ ๆ เลย นี่ละที่เราจะตายใจได้ ขอให้พี่น้องทั้งหลายพากันสร้างความตายใจไว้กับตัวเองทุกคน อย่าพากันประมาทนอนใจ

เวลานี้คลื่นกิเลสมันหนาแน่นมากนะ จนธรรมมองไม่เห็นเลยละ คือคลื่นกิเลสนี้ไปที่ไหนมองแต่กิเลส มองด้วยหัวใจนี้มันมองเห็นจริง ๆ จะว่าไงไม่ได้มาพูดเฉย ๆ แต่ก่อนเราก็ก่อนไม่เคยพูดคำนี้เพราะไม่เคยรู้ เวลามันรู้ขึ้นมาแล้วมันปิดไม่อยู่ สิ่งใดที่ควรจะนำมาพูดให้โลกฟังก็พูด สิ่งใดไม่ควรพูดก็เก็บไว้ในลิ้นชัก ๆ ไม่อึดอันตันใจ ไม่อยากพูดอยากคุย เฉย รู้เหมือนไม่รู้ เห็นเหมือนไม่เห็น แต่เวลาที่ควรจะพูดหนักเบา มากน้อยมันจะออกเอง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่โลกขนาดไหนจะออก อย่างนั้นละ

มันจะไม่มีอะไรเหลืออะเดี๋ยวนี ว่าโลกเจริญมันเจริญที่ไหน มีแต่ไฟเผาหัวอก สัตว์โลกนั้นแหละ ใครจะเจริญที่ไหนก็เจริญ อย่ามาอวดธรรม ธรรมดุดมดรู้หมดเลย อย่ามาอวดธรรมไม่ได้นะกิเลสนะ บ้านนั้นเจริญเมืองนี้เจริญ เจริญที่ไหน มองดูหัวใจมันมีแต่ไฟเผาหัวอก ใหญ่เท่าไรยิ่งเผามาก ๆ เป็นอย่างนั้นละ ธรรมดุดูอย่างนั้นนะ ท่านไม่ได้ดูด้วยเอาวัตถุเงินทองสิ่งของ ยศถาบรรดาศักดิ์มากลบแล้วให้ดูอันนั้น ธรรมไม่ดู ทะลุหมดเลย ไปดูแต่ของจริง ๆ เหล่านี้ของปลอมหลอกโลก ท่านไม่ดูของปลอมหลอกโลก ท่านจะดูแต่ของจริง ของจริงคืออะไร สุขกับทุกข์ บาปกับบุญอยู่ในหัวใจของสัตว์ ท่านดูตรงนั้น พวกเราทั้งหลายก็ให้ดูตรงนั้นบ้าง อย่าไปดูตั้งแต่อันนั้นดีอันนี้ดีตายทิ้งเปล่า ๆ นะ จะไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย

เราจวนจะตายก็ยิ่งเร่งละ เร่งเครื่อง เราตายแล้วอยากจะพูดว่า จะไม่มีใครพูดอย่างเรานะ เท่าที่ผ่านมานี้ก็มีใครพูดละ ฟังซิ เวลานี้วิทย์ออกทั่วประเทศไทยแล้วนั้น ตั้งแต่เราเริ่มช่วยชาติมา ก็เข้ากับเจตนาที่เรากำหนดไว้เรียบบร้อยแล้วผิดที่ไหนละ ช่วยโลก โลกเขาก็ต้องมองเห็นแต่ด้านวัตถุช่วยโลก ด้านวัตถุเงินทองข้าวของเข้ามาช่วยอุ้มชูชาติบ้านเมืองของเรา อันนี้เป็นเพียงเล็กน้อย อุ้มชูจิตใจ นั้น ใจนี่ละพาให้โลกจม ไม่ใช่อะไรพาให้โลกจม เมืองไทยของเราจะจมทั้งประเทศก็เพราะจิตใจต่ำทราวม ลากเซ็น

คนทั้งประเทศให้จมไปด้วยกันหมด ที่นี้รื้อฟื้นจิตใจให้ขึ้นสู่อรรถสู่ธรรมแล้วก็กระตือรือร้นขึ้นมา ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างก็ดีขึ้นมา ธรรมต่างหากน่าจะรื้อขึ้นมาได้ ก็เลสมิแต่เหยียบย่ำทำลายลง

นี่เราก็พยายามทำเต็มความสามารถของเราเป็นเวลา ๗ ปี ๗ ปีเต็มแล้วที่ช่วยชาติบ้านเมือง เราไม่เอาอะไร ดิ้นอยู่อย่างนี้แหละเพื่อโลกเพื่อสงสาร ไปที่ไหนดินดี คิดว่าอะไรจะมีความหวังภายในจิตใจของเราไม่มีเลย มีแต่ความเมตตา ล้วน ๆ เมื่อสมหวังตรงไหน ๆ เราพอใจ ๆ ตลอดมาและจะตลอดไปจนกระทั่งถึงวันตาย เราไม่เอาอะไรแล้ว มีแต่ความเมตตาสงสาร เพราะฉะนั้นใครมาบำเพ็ญธรรม ขอให้บำเพ็ญธรรมอย่ามาเที่ยวเตร็ดเตร่ร่อนในวัดนี้ นั่นเขียนประกาศติดไว้แล้ว มันมาเตร็ดเตร่ร่อนตื่นข่าวกันมา วัดป่าบ้านตาดเป็นอย่างนั้น ๆ คนนั้นอยากมาดู คนนี้อยากมาดู เลยกวนวัด

ทั้งวันนี้ยั่วเยี้ย ๆ จนกระทั่งเราออกมาจากกุฏิไม่ได้ เพราะฉะนั้นเวลานั้นจึงหันแล้วเราถึงหลบหนี เราอยู่ไม่ได้มันพิลึกกึกก็ยั่วเยี้ย ๆ อยู่นี้มีตั้งแต่ชาคน มองมาจากกุฏิมองเข้ามา เห็นทั้งคนเห็นทั้งขา บางรายเห็นแต่ขา บางรายเห็นทั้งคนทั้งขา ถ้ามีไม้ตีนี้ไม่หมดเลยนะ ตีขานั่นหักไม้ก็แตก ตีไปตีมาไม้ก็หมดซากก็หัก มันพิลึกขนาดนั้นนะ เพราะฉะนั้นเราถึงหลบหนีเสีย พอฉันเสร็จแล้วหลบหนีไปเสีย นอนในรณะวัชขันธุ์ รู้ไหมล่ะ รดจะไปไหนมาไหนไม่สนใจ นอนระงับขันธุ์อยู่ในจิตโดยเฉพา เท่านั้นสบายแล้ว เราไม่ยุ่งกับอะไร เราสบายแล้วโลกนี้เปิดหมดแล้ว พูดให้ชัดเจน ก็ยังเหลือแต่ธาตุแต่ขันธุ์ที่เกี่ยวข้องกับโลกสมมุติด้วยกัน มีเท่าไรเกี่ยวข้องกับอะไรตามที่รู้ ๆ กัน เห็น ๆ กันนี้เท่านั้นแหละ นอกจากนั้นไม่มีอะไรแล้ว

นี่ละธรรมถ้าได้สร้างให้เต็มเหนี่ยวแล้วหมดทุกอย่าง ไม่มีอดีตอนาคตว่าตั้งแต่ นั้นมาเป็นอย่างนั้น ๆ ต่อไปจะเป็นยังไงไม่มี ปัจจุบันนี้ก็กลับไปหมดแล้ว มีแต่จำอยู่นั้น ปัจจุบันไม่ปัจจุบันนิพพานเที่ยงคืออะไร คืออันนี้ นั่นเท่านั้นแหละ จะว่าเป็นปัจจุบันหรือไม่ปัจจุบันก็แล้วแต่เถอะ นิพพานเที่ยงเท่านั้นพอ หัวใจที่ได้ชำระสิ่งที่สกปรกโสมม ออกหมดแล้วจำขึ้นมาเลย นั่นละนิพพานเที่ยงหาที่ไหน หาที่ธรรมธาตุกับนิพพานเที่ยงเป็นอันเดียวกัน รู้เข้าไปนั้นไม่ต้องถามใคร ไม่ต้องไปหาสักขีพยานที่ไหน พระพุทธเจ้าตรัสรู้มาขึ้นมาเป็นศาสดาเต็มองค์ สวางทั้งหลายบรรลุนิพพานขึ้นมา เป็นสาวกอรหันต์เต็มองค์ ๆ ไม่ต้องไปถามพระพุทธเจ้าแหละ พอ พอตัวเต็มเหนี่ยว ๆ ทุกคน

นั่นละธรรมเป็นอย่างนั้น ถ้าได้เข้าหัวใจแล้วมันจำไปหมดนี้จะเป็นว่าไง ก็เลสมันพาให้มีตบอด แต่ธรรมนี้พาให้สว่างกระจ่างแจ้ง ก็เลสจะปิดบังขนาดไหนปิดธรรมไม่อยู่

ทะเลเลย ๆ นั้น จะไม่รู้ไม่เห็นยังไงพระพุทธเจ้าจึงเรียกว่า โลกวิทู รู้แจ้งโลก โลกนอก โลกในตลอดทั่วถึง อาโลโก อุทปาติ สว่างแจ้อยู่ตลอดเวลา นี่ละหัวใจพระพุทธเจ้าที่นำธรรมมาสอนโลก ไม่ได้เอาหัวใจมืด ๆ ดำ ๆ ตาบอดหูหนวกมาสอนโลกนะ สอนด้วยความสว่างกระจ่างแจ้ง เราซึ่งเป็นคนหูหนวกตาบอดให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ถ้าไม่ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมตายจมนั่นนะ เรื่อยมาเยอหึงจองทองในเรื่องความเป็นมนุษย์เท่านั้น เป็นมนุษย์มีชื่อเสียงอย่างนั้นอย่างนี้ ยศถาบรรดาศักดิ์อย่างนี้ สมบัติเงินทองข้าวของมีอย่างนั้น อย่าเอามาอวดนะ ความตายยืนอยู่นี้ แล้วกรรมนั้นยืนอยู่ในหัวใจเรา กรรมดีกรรมชั่วอยู่ที่หัวใจให้ระวังอันนี้ให้ดี สิ่งเหล่านั้นไม่สำคัญ สำคัญที่ใจนี้มันคิดมันคะนอง ไปติดไปตื้นหาแต่ความชั่วแล้วเผาตัวเอง ๆ จมไปได้เลย พวกกันจำให้ดี

วันนี้ตอนบ่ายสองโมง ท่านศรีก็จะพาบริษัทบริวารมา จังหวัดร้อยเอ็ด จะมาที่นี้ ก็คงเป็นทั้งจังหวัดนั่นละ เพราะท่านศรีท่านก็มีบริษัทบริวารมาก ท่านมีนิสัยวาสนามาก กว้างขวางอยู่ บริษัทบริวารของท่านจึงมาก มานี้ก็จะทั้งร้อยเอ็ดนั่นละ จังหวัดร้อยเอ็ด ทั้งพระทั้งเณรทั้งประชาชนเต็มหมดละศาลาใหญ่วันนี้ ตอนบ่ายสองโมง ท่านก็จะมาที่นี้ ในวันนี้ ท่านศรีนี้ก็เคยอยู่หนองผือกับหลวงปู่มั่นด้วยกัน มันเรื่องขบขันเราก็พูดเสียบ้างนะ กุฎิของท่านอยู่ริมป่า กุฏิของเราก็อยู่ทางโน้น เวลาทางออกที่จะเข้าไปเดินจงกรม ทางจงกรมของเราอยู่ในป่าลึก ๆ นู่น

เราเดินผ่านเข้าผ่านออก เห็นมีโต๊ะเล็ก ๆ ขนาดนี้ตั้งไว้ ผ่านไปผ่านมาเห็นท่านเขียนหนังสืออยู่โต๊ะเล็ก ๆ ละ เราผ่านไปผ่านมาเห็นเรื่อย แต่ไม่เคยพูดอะไร เหมือนไม่เห็น นานเข้า ๆ ดูมันจะเป็นนิสัยแล้วนี่ เอาละนะนั่น นิสัยนี้มันไปติดแล้วนี่ ไม่ใช่เรื่องธรรม เป็นเรื่องกิเลส พอเดินมาเห็นท่านเขียนหนังสือ พอมาใกล้ ๆ ก็กุฏิท่านอยู่ที่นี่ทางเราผ่านไปอยู่หน้ากุฏิท่าน ทำอะไรเสมียนเราว่าให้ท่านนะ ทำอะไรเสมียน ร้องอ้อ ๆ จับโต๊ะนี้โยนไปนู่น ตั้งแต่บัดนั้นไม่เห็นอีกเลย เสมียนหายไปไหนไม่รู้ละ คือท่านเคารพเรามาก ท่านศรีนี้เคารพเรามากแต่ไหนแต่ไรมา พอเราว่าจั้น อ้อ ๆ ๆ จับนี้โยนไปนู่น จับนี้โยนไปเลยนะ ตั้งแต่มาไม่เห็น แล้วที่โยนเข้าไปก็หายเจียบไปเลยเอาไปไหนไม่รู้ นี่เราก็ไม่ลืม เราว่าทำอะไรเสมียน นั่นละใส่ปัญหานะนั่น ทำอะไรเสมียน ขบขันดิ้นะ

ท่านศรีนี้ก็เคยอยู่กับหลวงปู่มั่นมา แล้วเวลานี้ครูบาอาจารย์ที่เคยอยู่กับหลวงปู่มั่นมา มันน่าจะหมดไป ๆ นะ อาจารย์เจื้อยก็หมดไปแล้ว ลูกศิษย์หลวงปู่มั่นนะ เวลานี้ก็อยากจะพูดว่ายังเหลือแต่เราคนเดียว ก็ระลึกได้เพียงท่านศรี แล้วมีใครอีก ดูไม่ค่อยเห็นมีใครนะ (เจ้าคุณ...) อย่ามาพูด เราไม่พูดถึง พูดหาอะไร ตีปากเอานะ ควรชมเรา

ชมเองเราดูทุกคน ควรตำหนิเราตำหนิเอง ใครจะมารู้ดีกว่าเราไม่ได้ บรรดาลูกศิษย์ที่อยู่กับครูบาอาจารย์เดียวกันเป็นยังไง ๆ เรารู้หมดเลย นอกจากเราไม่นำมาพูดเท่านั้น เข้าใจหรือยัง บ้ายอรู้ใหม่นั้น พูดให้มันชัด ๆ อย่างนี้ บ้ายอ

ไม่เอาอะไรเขาได้ยอเท่านั้นพอ ชี้แตกออกเขายอก็ยังคงได้อยู่ มันเป็นบ้ายอจริง ๆ นะ เอ๊ะ คนเราทำไมพระลืมนื้อลืมตัวถึงขนาดนี้ก็มี บ้ายอ แทนที่จะเสาะแสวงหาอรรถาหารธรรมไม่หา หาแต่ยอ ไปที่ไหนยอแต่ตัวเอง ไปที่ไหนยอแต่ตัวเอง เป็นบ้ายอเราว่าจั้น เพราะฉะนั้นอย่าพูดถึงนะตีปากเอานะ เราผ่านมาหมดแล้วบรรดาพระเถรที่เคยอยู่กับครูบาอาจารย์ องค์ไหนมีนิสัยยังไง ๆ จับไว้หมดแล้ว ถ้ามันไม่สัมผัสก็ไม่พูด นี่สัมผัสออกมาทีก็จะตีปากนี่ก่อนเลย

ที่เป็นสาระสำคัญก็มีท่านหล้า ก็เห็นอยู่แล้ว ท่านหล้าเคยอยู่ด้วยกัน ท่านเป็นคนรักข้อวัตรปฏิบัติเกี่ยวกับครูบาอาจารย์ คือหลวงปู่มั่น เราก็ดสอนให้ทุกอย่างเพราะท่านตั้งใจมาศึกษากับเรา ท่านอยากอุปถัมภ์อุปฐากพ่อแม่ครูจารย์มั่น เราก็ดไม่ได้วิเศษวิโสอะไรแต่ก็เป็นความไว้วางใจของพระเถรเอง ที่เราปฏิบัติท่านอยู่นั้นท่านก็มาศึกษา เราก็ดให้อุบายต่างๆ ท่านก็ปฏิบัติจนกระทั่งพ่อแม่ครูจารย์มั่นมรณภาพจากไป นี้ก็ท่านหล้าองค์หนึ่งที่ตั้งใจปฏิบัติจริงๆ ที่อยู่ด้วยกัน ท่านจวนองค์หนึ่ง นั้นเห็นไหมละ ท่านจวน พอตายลงไปแล้วอัฐิกลายเป็นพระธาตุ แล้วท่านหล้าก็กลายเป็นพระธาตุ ที่อยู่สุ่มสี่สุ่มห้าอยู่ไปๆ พอเอาเป็นชื่อเป็นนามนั้นเราไม่พูดถึง ที่อยู่เพื่ออรรถเพื่อธรรมจริงๆ นั้นละที่จับหัวใจเรา เราดูอย่างจริงๆ ดูหมู่เพื่อน เป็นแต่เพียงว่าพูดถึงหรือไม่พูดถึงเท่านั้น

ใครเวลาเข้ามาผ่านโน้นแล้วจะดูให้หมดเลย กับพระกับเถรนิสัยใจคอมีหลักมีเกณฑ์ หรือเหลาะแหละโลเลโลกเลงยังไงจะดูให้หมดเลย เพราะฉะนั้นถึงได้ว่าท่านศรีชิต ท่านเขียนหนังสือ กลับไปกลับมาเห็นเขียนหนังสืออยู่เรื่อย มันหลายครั้งหลายหนก็จับได้ถนัดชัดเจนว่าเป็นนิสัยอันนี้ เอนไปทางกิเลสตัณหาแล้ว ลืมตัว แต่ก่อนเคยเป็นครู มันเป็นบ้า แล้วเอานิสัยมาติดตัว เราก็ดเลยทับเข้าไปอีกเพิ่มยศให้อีกว่า ทำอะไรเสมียน โอ๊ย ดิ้นตายไปเลย นั้นเป็นอย่างนั้นนะ วันนี้คนก็ยังมากอยู่นะ ยังเต็มอยู่หมดละวันนี้

ขอให้พี่น้องทั้งหลายตั้งอกตั้งใจทุกคน ๆ การปฏิบัติธรรมอย่าทำเหลาะ ๆ เหลาะ ๆ กิเลสมันไม่เหลาะแหละ มันเอาให้ตายจมกับมันได้ ธรรมะต้องเอากันให้หนักไม่หนักไม่ทันกัน อย่าเป็นบ้ากับโลกกับสงสารเกินไป บ้าตายกองกันเข้าใจไหม บ้ากับ

โลกกับสงสารคือบ้ำตายกองกัน บ้ำไม่มีกำหนดกฎเกณฑ์ว่าจะหลุดจะพ้นไปได้ ถ้าเป็น เรื่องของอรรถของธรรมมีกฎมีเกณฑ์ ถ้าเป็นทางยี่ดยาวก็หย่นเข้ามา ๆ ผ่านได้เลย ๆ การปฏิบัติธรรมมีทางหลุดพ้นได้ แต่การวิ่งตามกิเลสไม่มีทาง ใครจะเก่งขนาดไหนจม ทั้งนั้น ๆ ถ้าวิ่งตามธรรมพ้น ๆ ไม่สงสัย เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละ

(ศุภย์โรคตา นครเวียงจันทน์ ได้รับเมตตาดอนุเคราะห์จากหลวงตารวมเป็นเงิน ๘,๕๐๕,๕๓๙ บาท) เออ ตกลงแล้วสั่งแล้วทางเวียงจันทน์ เวลานี้ยังมีปัญหาอยู่กับเรื่อง ตา กำลังให้ท่านผู้ว่าชัยพรเรา ให้ไปประสานกับบรรดาหมอทั้งหลาย มีโรงพยาบาล ศุภย์เป็นสำคัญ ประสานกันเรื่องหมอตา ที่ไหนหมอมจะครบหรือสมบูรณ์แล้วเครื่องมือ ตาจะลงที่นั่น เรากะไว้อย่างนั้น คือมันห่าง นี้ก็มีที่อุดรกับที่ศรีนครินทร์เท่านั้น ที่ห่าง ๆ ไปจากนั้นก็ไม่มี จากนั้นก็จะไปภาค ภาคนั้นภาคนี้ไป เวลานี้กำลังพิจารณาปรึกษาหารือกัน ถ้าพอเป็นไปได้แล้วก็จะลงทางภาคอีสานอีกที่หนึ่ง จากนั้นก็ไปภาคอื่นต่อไป ภาคโน้นภาคนี้

(เมตตาดอนุเคราะห์ตั้งสถานีวิทยุเสียงธรรม จังหวัดนราธิวาส เป็นจำนวนเงิน ๔ แสนบาท)

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz